

Tiền Người Đi

*Tưởng nhớ Hương linh chị Như An
Kính tặng Anh Cường và Gia đình*

Đạo Tràng Tánh Không Sacramento

Gọi điện thoại cho chị Ánh Tuyết, tôi mới hay chị Như An đang trở bệnh nặng. Tin không vui được chuyển nhanh đến cho đạo tràng.

Thứ bảy ấy, sau buổi sinh hoạt tại thư viện Southgate, một số anh chị em chúng tôi cùng đi thăm chị. Chỉ một thời gian ngắn vắng mặt sinh hoạt với đạo tràng, chị Như An nay gầy đi nhiều. Chiếc mũ len màu lam trên đầu là dấu hiệu chị vừa trải qua thời gian chịu hoá trị cho cơn bệnh ngặt nghèo đã gặm nhấm thân chị gần hai năm qua. Trên nét mặt vừa có chút an nhiên vừa khắc khoải, đôi mắt chị sâu, nụ cười buồn, ... chị nói ít. Những điều ấy cho bảy anh chị em chúng tôi hiểu chị không còn khoẻ như những ngày đến tham dự khoá học hay sinh hoạt với đạo tràng.

Bất chợt chị nói như reo khi nhìn vào món quà nhỏ để trên bàn trước mặt chị. “Ồ chậu hoa đẹp quá!” Những đoá Lan trắng nhiều cành đang nở tươi ríu rít mỉm cười với chị. Thật cảm động, gương mặt chị sáng lên và đôi mắt chị ... trong vô ngôn ... có cái khoảnh khắc *bây giờ và ở đây*. Tôi cảm nghe còn tha thiết hơn cả thể khi chị nói, “Nằm ngủ sao em cứ mơ thấy Sư phụ, mấy chị à.” Chị lập lại “Nằm ngủ sao em cứ mơ thấy Sư phụ.”

Chiều hôm ấy, tôi email cho Ni sư, kể chuyện về chị cho Ni sư biết, ghi số phone nhà và số cell phone của gia đình chị cho Ni sư. Cô ơi, Cô nhớ gọi thăm chị, chị sẽ mừng lắm Cô à. Ni sư gọi thăm chị Như An nhiều lần nhưng không có người nhận phone. Bạn thiện lại đến thăm, ngồi lâu với chị, xoa bóp tay chân cho chị. Rồi bạn thiện lại đến, cùng tụng những biến Kinh Bát Nhã cho chị nghe.

Tối 27 tháng 11, tôi thay mặt anh chị em đến thăm chị. Lúc này, chị đang được chương trình Hospice chăm sóc. Nằm im lìm nhưng chị biết. Chị Như An ơi, mình thay mặt cho đạo tràng đến thăm chị đây, chị có biết không. Đôi mắt chị nhấp nháy, nhấp nháy. Tôi lập lại nói rõ tên mình và hỏi chị có biết không. Chị gật đầu, gật

đầu. Rồi chị nằm im lìm. Tôi gọi điện thoại cho Ni sư. Cũng đêm ấy, đã khuya, từ Washington D.C., Ni sư gọi về và nói chuyện được với chị. Sáng hôm sau, Ni sư còn email nhắc chúng tôi, “Các em nhớ thay phiên đến thăm Như An nha!”

Ngày 29 tháng 10 năm 2014, chúng tôi bàng hoàng được tin chị Như An đã ra đi. Tất cả những tin về chị và những sinh hoạt của đạo tràng liên quan đến việc ra đi của chị Như An chúng tôi đều liên lạc kính tin cho Ni sư của chúng tôi biết.

Thứ bảy, 8 tháng 11 năm 2014 là ngày gia đình làm Lễ Tiền Đưa chị. Anh chị em chúng tôi cùng có mặt. Tham dự Tiền Người Đi, chúng tôi góp phần: một Thời Tụng Kinh Bát Nhã ngắn và một đại diện đạo tràng bày tỏ đôi lời!

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính thưa Chư Tôn Đức,

Kính thưa Tang quyến cùng tất cả quý vị,

Trước hết, chúng tôi xin trân trọng Kính chào tất cả quý vị. Xin cảm ơn Tang Quyển đã ngỏ ý mời Đạo Tràng chúng tôi có đôi lời bày tỏ trong Buổi Lễ hôm nay.

Thưa quý vị,

Hợp tan như giấc mộng

Đến đi cuộc viễn trình

Mông lung sương khói ảo

Chìm nổi cuộc tử sinh

Đây là bốn câu thơ của Hoà thượng Thích Phước Tịnh trong một bài Pháp nói về cuộc tử sinh. Thầy giải thích rằng, những cuộc hợp tan giữa trần gian này rất mộng mị, nó chỉ như là sương khói.

Thật vậy, “Ba cõi sáu đường” mộng lung sương ảo! Đến hay đi đã mấy ai biết trước. Nhưng có một điều chúng ta biết: “Đời là vô thường!” Vâng, giữa nhân thế này, chúng ta họp mặt để chia tay. Mỗi chúng ta đến với cõi trần này, lao xao một thời gian rồi chúng ta sẽ ra đi. Không ai ở lại mãi. Không ai đến mà không ra đi.

Hôm nay, ngày 8 tháng 11 năm 2014, chúng ta có mặt nơi đây để tham dự một Buổi Lễ Ra Đi. Chúng tôi xin gọi như thế, bởi lẽ, là những người con Phật, chúng tôi tin rằng một người nằm xuống không có nghĩa là đã mất đi, mà Sự Ra Đi chỉ là một bước chuyển hoá của kiếp nhân sinh.

Thưa anh Cường và các cháu,

Nói như thế không có nghĩa là chúng ta không đau buồn, tiếc thương người ra đi. Những người thân, những đứa con giữa trần gian này làm sao không tuôn nước mắt khi Mẹ *Buông Tay*. Chúng tôi, những thành viên trong đạo tràng cũng tuôn nước mắt khi hay tin chị Như An đã đi rồi! “Chị Như An đã đi rồi, thưa Cô”, trên điện thoại, Ni sư của chúng tôi cũng đã thảng thốt! “Như An đi rồi?!” ... Ôi, mới hai ngày trước đó, từ Washington D.C., được tin chị yêu, Ni sư của chúng tôi đã gọi về thăm, nói bên tai chị, “... *Con hãy thở đều, thở đều ... Hãy giữ niệm Biệt theo hơi thở để tâm con thanh thản...*” Anh Cường cho biết, khi Ni sư nói, chị Như An hiểu. Anh thấy hơi thở chị thay đổi, chị thở nhẹ nhàng hơn, nét mặt chị thanh thản hơn... Và chỉ một ngày trước đó, từ Virginia, Ni sư vẫn còn email về dặn dò chúng tôi “Các em nhớ thay phiên nhau đến thăm Như An nha!” ...

Thưa gia đình, từ khi nghe tin chị Như An trở bệnh, trong sinh hoạt tại đạo tràng hay khi ở nhà, mỗi cuối thời Thiền, chúng tôi đã dành vài phút hướng tâm, gởi đến chị Như An năng lượng lành từ thân tâm của chúng tôi và hiểu rằng đó là cách chúng tôi gởi đến chị sự bình an mà chị sẽ nhận được. Được tin chị ra đi, dẫu biết trước điều ấy đang đến rất gần, chúng tôi vẫn cảm thấy thật bất ngờ và đã bàng hoàng. Chúng tôi đã tổ chức một buổi Lễ Tiễn Đưa chị Như An tại đạo tràng. Trong ba biển tụng Kinh Bát Nhã, chúng tôi đã thành tâm hướng về chị. Một bàn thờ đơn giản, nhưng rất đẹp và trang nghiêm, Thầy Không Chiêu của chúng tôi làm Chủ lễ, có khoảng 40 anh chị em thiện sinh tham dự và sự có mặt của anh Cường đã làm cho buổi lễ thêm ấm áp và có ý nghĩa.

Kính thưa Quý vị,

Đạo tràng Tánh Không Sacramento đến với thành phố này từ năm 2008. Đây là một trong 20 đạo tràng Thiền Tánh Không có mặt trên đất Mỹ và ở một số nước trên thế giới: Canada, Pháp, Đức, Thụy Sĩ và Úc châu ... Chị Như An đến với đạo tràng chúng tôi khoảng gần hai năm. Như tất cả các thiền sinh, chị là một người thân trong Gia Đình Tánh Không của chúng tôi. Chị đến, đi và về rất lặng lẽ, nhưng chúng tôi biết luôn luôn có chị trong Mái ấm Tâm linh của chúng tôi. Đến với đạo tràng, chị tu học rất chăm, ghi chép và thực hành đầy đủ, chị làm như tất cả các thiền sinh. Chúng tôi có chị trong các sinh hoạt, thăm hỏi chị, biết chị và hiểu tình trạng sức khỏe của chị ... Chúng tôi không những quý mến mà còn cảm phục chị. Lặng lẽ nhưng thanh thản, nhẹ nhàng và vui vẻ với tất cả

mọi người. Nơi chị có một vẻ an nhiên mà chúng tôi cần học hỏi! Chị đến và chị đã đi ...

*Nơi đây ừ nơi đây
Người đến để chia tay
Người quen cùng kẻ lạ
Hội ngộ nhau chốn này ...*

Một Thiền sư Nhật Bản, khi đứng tần ngần ở một sân ga, thấy người đến người đi, hội ngộ và chia tay, nghĩ đến cuộc trần này ông thấy nó chẳng khác gì một sân ga ... Đạo tràng Tánh Không Sacramento của chúng tôi cũng chỉ là một sân ga nhỏ. Người được đưa tiễn đầu tiên là chị Như An! Chị là một thiền sinh còn trẻ đối với tuổi ra đi, đến sau, nhưng chị lại đi trước. Có ai mà biết trước được cuộc tử sinh?!

Chúng tôi sẽ nhớ chị!

Chị Như An,

Theo lời anh Cường, chị ra đi rất nhẹ nhàng. Chúng tôi nghĩ, chị đã hoan hỉ xả bỏ tất thân cũ kỹ yếu đau, để lên đường bằng những bước chân êm của *thân trung ấm* ... Điều này, nếu đúng thật, chúng tôi không thấy có gì lạ, bởi lẽ những tháng năm cuối đời chị đã đủ duyên để chọn cho mình một hướng về. ...

Chị Như An ạ! Đức Phật khi còn tại thế đã trả lời câu hỏi của một đệ tử, rằng: “Bạch Đức Thế Tôn, khi con chết, con sẽ đi về đâu?” Ngài đáp: “Con người sống giữa trần gian, như cây đứng giữa trời. Thân cây mọc nghiêng về hướng nào thì khi tróc gốc, cây sẽ ngã về hướng ấy!” ...

Chị Như An, chúng tôi xin kính chúc Chị sớm bước vào đúng con đường mà chị đã chọn ... Con đường an lạc, thoát khổ và giác ngộ!

Kính thưa Tang quyến,

Chúng tôi xin mượn lời Pháp của Phật, lời dạy của Thầy và Ni sư chúng tôi để có đôi lời gửi đến gia đình và các cháu. Thưa, trong Kinh Văn để lại của Đức Thế Tôn có một đoạn rất hay. Đó là “Mỗi buổi sáng, Đức Thế Tôn thường *Nhập Thiền Định* vào đúng giờ giấc nhất định, để rải *Tâm Từ nhân thấm Đại Địa* ...” Cũng trong bài Pháp, lời dạy khẳng định rằng, “Điều này nghe như chuyện vắn vơ ... Thế nhưng hãy thử làm đi thì sẽ biết tác dụng của việc làm ấy như thế nào!”

Khi chúng ta có Cha hay Mẹ, có người thân đã ra đi, chúng ta phải làm gì? Lời Pháp dạy: “Hãy làm cho lòng mình tràn đầy *Thiện nghiệp*, rồi đem năng lượng lành của *Thiện nghiệp* ấy hồi hướng đến cho người thân. Người thân của chúng ta sẽ nhận được. Cách này, chúng ta cũng có thể áp dụng cho cả người sống.”

Trong Văn Học A Hàm, ở mỗi bài Kinh, Đức Phật đều có dạy: Tu tập các *Thiện nghiệp* sẽ nâng đỡ đời sống của chúng ta, sẽ nuôi dưỡng đời sống *Tâm linh* của chúng ta. Lời Pháp cũng dạy “*Nghiệp lành là Chân đế*. Có *Nghiệp lành* vững chãi, Ta có thể xây được cả *Kim Tự Tháp* trên đó. Chưa có *Nghiệp lành* thì cho dầu chỉ xây một ngôi nhà gỗ nhỏ, nhà gỗ cũng đổ ngay!” *Xây dựng Thiện nghiệp cho mình, cũng là cho chính người thân của mình!* Đó là một trong những cách hồi hướng cho người thân theo con đường *Tâm linh Phật giáo*.

Kính thưa tất cả quý vị,

Hiện diện trong buổi Lễ Tiễn Đưa chị Như An hôm nay, cũng là dịp, chúng tôi được ôn lại những lời Pháp Phật thật vô cùng quý giá. Chúng tôi xin thành tâm ghi nhớ và thực hành *Thiện nghiệp* theo những lời mà chúng tôi vừa chia sẻ cùng quý vị. Hơn cả thế, chúng tôi còn mong thực hành được tràn đầy *Thiện nghiệp* khi còn có nhau chứ không phải chờ đến lúc tiễn người thân ra đi!

Chúng tôi xin trân trọng cảm ơn quý vị đã lắng nghe và kính chúc quý vị thân tâm luôn an lạc.

Xin kính chào tất cả Quý vị.

Nguyễn thị Yên

T/M Đạo Tràng Tánh Không Sacramento